

[Jytte Andersen]

1988, men en sådan sær aftale er det ikke lykkedes at komme igennem med her i 1992, og derfor kan vi glæde os over – det gør vi i hvert fald i Socialdemokratiet – at vi i udmøntningen af satspuljepengene har fået afsat 30 mio. kr. til en særlig indsats for den gruppe, der mister retten til dagpenge i 1993, og for den gruppe, som allerede har mistet dagpengeretten.

Vi glæder os også over de 15 mio. kr. til en forsøgspulje, som skal være springbræt eller netværk for de grupper, der aldrig fik fodfæste på arbejdsmarkedet. Og endelig synes vi i og for sig også, at det her ved debatten om ændringsforslagene er værd at fremhæve de 15 mio. kr., der nu er reserveret til en reform vedrørende de supplerende dagpenge. Naturligvis må alle være interesseret i, at det skal kunne betale sig at tage et arbejde. Hvad enten det drejer sig om småjob eller vikarjob af kortere varighed, er der ikke nogen fornuft og logik i, at man mister penge på at tage noget arbejde, så også denne ting er noget af det, vi lægger megen vægt på i finanslovaftalen og satspuljeaftalen.

Der er ingen tvivl om, at når disse ændringsforslag er vedtaget og finansloven er vedtaget i morgen, vil der være mange hængepartier på arbejdsmarkedsområdet i det kommende år, måske ikke mindst på kort sigt: Hvordan skal incitamentordningen se ud? Hvordan skal grundlaget for forsøgsregionerne være? Hvordan skal vi udforme uddannelsesprogrammet for de langtidsledige, der har mistet retten til dagpenge? Hvordan skal den behovsorienterede indsats udformes?

Men også på lidt længere sigt står vi over for nogle reformer, der skal diskuteres, nemlig reformen om aktivering, dagpenge- og voksenuddannelsesreformen. Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at ændringsforslagene giver et godt afsæt for de drøftelser – de spænder i hvert fald ikke ben for noget. Der er givet en økonomisk indsprøjtning, og derfor ser vi frem til en konstruktiv, åben og positiv dialog om forholdene på arbejdsmarkedsområdet, både på kort og lang sigt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Så er der plads for bemærkninger i anden runde.

Stavad (S):

Det fremgik meget klart af finansministerens replik, at finansministeren er glad. Det synes jeg er en herlig ting, der er jo ikke noget bedre, end hvis parterne kan sætte sig sammen og lave en aftale, som alle kan være glade for.

Men finansministeren er nu alligevel en større filur, end jeg havde troet. Her troede vi, at vi sad og kæmpede for at få gennemført de ændringer punkt for punkt, for at få den aktivitet ind i finansloven, for at få en ordning på området om privat byfornyelse, så vi kan få et huslejetilskud. Det brugte vi mange timer på, og vi syntes, at finansministeren var meget, meget besværlig indimellem, og nu forstår jeg, at det var bare, fordi finansministeren så gerne vil være sammen med os.

Jeg vil godt sige til finansministeren, at hvis det forholder sig sådan, synes jeg, at en anden gang skal finansministeren bare give os ret, når han ved, vi har det, så vi ikke skal igennem alle de faser. Så vil vi såmænd godt tilbringe nogen tid sammen med finansministeren, selv om vi ikke har alle de problemer at snakke om. Vi skal nok finde andre emner, hr. finansminister.

Fru Marianne Jelyed, hr. Nyrup Rasmussen, fru Mimi Jakobsen og hr. Jes Lunde – altså repræsentanter for partier, der udgør et klart flertal – kom med nogle budskaber, efter at finansloven for 1993 var fremsat i august måned. Man sagde, at der er altså ikke bare mulighed for, men også et piskende behov for at få lavet en anden finanslov, som ikke rummer sociale nedskæringer, men som giver mulighed for en helt anden aktivitet end de nedskæringer, som var indeholdt i den oprindelige finanslov. Jeg forstår, at disse meldinger hverken har påvirket statsministerens åbningsredeegørelse eller finansministerens budskaber, og de har ikke haft nogen særlig indflydelse på denne finanslov. Det tager jeg så til efterretning, når finansministeren siger, at sådan forholder det sig, for så er det selvfølgelig nok rigtigt, så er det noget, finansministeren har villet hele tiden. Men finansministeren har bare gerne villet gøre det på en lidt besværlig måde, og det synes jeg vi skal lade være med at gøre næste gang.

Finansministeren mente, at han havde hørt tidligere, at vi skulle have en ganske anden finanslov. Det var noget med min tale ved førstebehandlingen af finansloven, og det er helt rigtigt, for ved den lejlighed sagde jeg det sam-